

Bijbelse dromen (1): De Jakobs ladder

Lezing:

Jakob vertrok uit Berseba en ging naar Haran. Op een bepaalde plaats gekomen, wilde hij daar overnachten, nadat de zon reeds was ondergegaan. Een van de stenen die daar lagen nam hij als hoofdkussen en viel op die plaats in slaap. Hij kreeg een droom en zag een ladder die op de aarde stond en waarvan de top tot in de hemel reikte. Langs die ladder gingen Gods engelen op en af. Ineens stond Jahwe bij hem en zei: 'Ik ben Jahwe, de God van uw vader Abraham en de God van Isaak. Het land, waar gij op ligt, zal ik aan u en uw nakomelingen geven. Uw nageslacht zal zijn als het stof van de aarde; gij zult u uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden; door u en uw nakomelingen zal zegen komen over alle geslachten van de aarde. Ik ben met u; Ik zal u behoeden waar gij ook gaat, en u terugvoeren naar dit land. Want Ik zal u niet verlaten tot Ik mijn belofte heb vervuld.'

Gen.28,10-15

Toespraak :

Als je Jakobs ladder op Google intikt dan zie je dat het verhaal van de Jakobs ladder (zoals veel Bijbelverhalen) een inspiratiebron is zowel voor de kunst, als film, als muziek,...

Maar het verraste mij dat Jakobs ladder ook

- een natuurfenomeen is: lichtstraal die door een gat in de wolken naar beneden schijnt
- een stuk speelgoed
- een plantje
- een soort transportband
- en in de wereld van de elektriciteit is het een toepassing van een elektrische boog.

Misschien wel leuke weetjes.

Dit even terugzijde.

Maar terug naar het verhaal:

Jacob was eigenlijk geen lieverdje. Hij had zijn broer Esau het geboorterecht op slinkse wijze ontnomen. Zijn broer was razend en terecht. Daarom stuurde Isaak zijn zoon Jacob ver weg om te huwen met één van de dochters van Laban om een nieuw volk te stichten.

En onderweg moet Jacob slapen in de natuur tussen de rotsen helemaal alleen. Dit is voor hem iets ongewoon, want hij leefde in tenten bij zijn familie. Dus hij ligt daar te slapen, met een rots als hoofdkussen, op zijn ongemak, want hij dacht dat er allerlei demonen naar hem zouden komen, en dan kwam juist God langs met een droom.

Eigenlijk geen moment om God te ontmoeten, na zo'n gemene streek. Maar God kiest zijn mensen en zijn momenten .

Hij krijgt een droom en ziet een trap, een ladder, die rust op de aarde, waaraan engelen naar boven en beneden gingen, een soort verbinding tussen de aarde en God. Engelen zijn de personen die het contact tussen God en de mensen onderhouden. In de Bijbel zijn er tal van verhalen, maar ook horen we af en toe over engelen hier en nu. Patrick vertelde ook uit een midrasj over deze vergelijking.

En het is een enorme tegenstelling de Jacob die daar moe en op zijn ongemak is, worstelt met zijn geweten en aan de andere kant het beeld dat God in Jacob ziet, het beeld tot wie God hem eigenlijk ziet. God ziet het mooie en het goede in hem, zijn waarden en sterktes en ook zijn zwaktes! God wacht niet tot je het perfecte leven leidt en alles naar norm en wet en wijsheid verricht.

Het doet mij denken aan de band van ouders en hun kind. Het is nodig dat we hen de verantwoordelijkheid geven, dat ze soms eens met hun kop tegen de muur lopen en dat we kunnen blijven aanwezig zijn, wat er ook gebeurt en hen groeikansen geven tot die mooie mens die nog stil en onontloken in hen aanwezig is. Zand erover, nieuwe kans, we gaan ervoor. Ik vertrouw erin; het komt goed.

En Jacob krijgt die droom en de boodschap van God is hartverwarmend, geeft hem hoop, want God belooft aan Jacob wat hij eerder aan zijn opa Abraham had beloofd. Hij zal het land krijgen en alle volken van de aarde zullen gezegend worden.

Jacob is diep onder de indruk. Als hij wakker wordt zegt hij: 'Op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat besefte ik niet.' Hij is vol eerbied. Ontzagwekkend is het, dit is het huis van God, de poort van de hemel! En hij zet de steen waarop hij geslapen had recht, overgiet hem met olie en geeft die plaats de naam 'Betel': huis van God.

Het kan bij ons net zo gaan als bij Jacob. We leven en kunnen er soms ook een zootje van maken. Dat we eigenlijk niet goed meer raad weten en soms wanhopen. Dan hopen we dat er ook aan ons engelen tevoorschijn komen. Dat we boodschappen van God kunnen ontvangen... Maar misschien is het aan ons om te leren vertrouwen en goed te kijken en luisteren naar wat er op momenten waarbij we wanhopen precies gebeurt, En ons echt open te stellen voor de engelen die op ons pad komen.

Dit kunnen mensen van dichtbij zijn of veraf.

Patrick was¹ voor vele mensen ook een engel. Als je hem tegenkwam dan stak hij onmiddellijk zijn open hand naar voor en vroeg meteen: Hoe is't ? En met de kindjes ?

Maar ik herinner mij ook een moment waarbij ik het even moeilijk had en hij naast me kwam zitten. Hij vertelde mij over de momenten in het leven waarbij hij het ook moeilijk had. Het doet me spontaan denken aan die vergelijking met de jacobs ladder, waarbij wij Patrick zagen als die blij spontane man , die ook op momenten in zijn leven moe was en het even niet meer zag zitten.

Maar ook mensen die we niet kennen kunnen even een engel zijn.

Zo zat ik vorige week in de trein naar huis, het was al laat op de avond en ik kwam van Antwerpen en ik zou mijn aansluiting bijna missen om de laatste trein in Gent naar huis te nemen. In de trein zat een jong Nederlands koppeltje voor mij. Ze vertelden dat ze ook wat problemen gehad hebben om terug thuis in Nederland te geraken. En dat ze de nacht bij vrienden in Gent zouden blijven. Toen ze mijn angst zagen dat ik zou stranden in Gent om middernacht zonder trein, boden ze direct aan dat ik meekon met hen om te overnachten.

Dit is een mooi voorbeeld van als je eerlijk bent en getuigt van hoe je je voelt aan de mensen rondom je, dat je dan hulp wordt aangeboden. Jezus zegt niet voor niets in het evangelie: vraagt en ge zult krijgen. En vaak is dat zo, als wij durven toegeven aan onze angsten, aan onze twijfels, als wij er durven met mensen over praten, dan komen er oplossingen, dan krijg je hulp.

Dus misschien als we straks de namen van mensen zeggen, kan je ook een naam noemen van een engel die op je pad kwam.

Mieke Van Wassenhove
De Lier, 3 juni 2018

¹ Patrick Perquy is op 29 mei overleden. Deze toespraak vond plaats tijdens de eerste zondagsviering van De Lier na het overlijden van Patrick.